

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба рисолаи илмӣ Норова Зарина Исломовна дар мавзуи “Инкишофи ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоӣ тавассути эҷодиёти шифоҳии халқ”, ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот (илмҳои педагогӣ) пешниҳод шудааст

Мубрами мавзу таҳқиқот

Дар даврони соҳибистиклолӣ таваҷҷуҳ ба соҳаи маориф ва илм дар сиёсати Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ҷойгоҳи хос дорад. Маориф яке аз самтҳои меҳварии давлатдорӣ мо маҳсуб ёфта, рушди илму маориф, омӯзиши техника ва технологияҳои нав, тақвияти нерӯҳои зеҳнӣ, ташаккули ҷаҳонфаҳмӣ ва ташаккули забони илм дар мақоми авлабият қарор гирифтааст.

Зинаи ибтидоии таҳсилот пояи ташаккули шахсияти кӯдакон, таҳкурсии омӯзиш дар зинаҳои минбаъда мебошад. Аз ин лиҳоз омӯзонидани забони модарӣ ва рушду такомули ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоӣ тавассути эҷодиёти шифоҳии халқ мазмуни нав касб мекунад.

Маҳз муҳимияти масъалаи мазкурро ба инобат гирифта, унвонҷӯ Норова Зарина “Инкишофи ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоӣ тавассути эҷодиёти шифоҳии халқ”-ро ба сифати таҳқиқоти диссертатсионӣ интихоб намудааст.

Мубрами мавзу таҳқиқоти диссертатсионии Норова Зарина ба омилҳои зерин вобаста мебошад:

- дар ҳалли муваффақонаи масъалаи ҷаҳонфаҳмӣ, ки ҳам барои кӯдакон ва ҳам барои ҷомеа зарур аст. Чунки ҷомеа ба шахсони ташаббускору дорои мавқеи ҷаҳли иҷтимоӣ, ҷаҳонфаҳмӣ, тафаккури эҷодӣ ниёзи бештаре дорад;
- дар ошкор сохтани хусусиятҳои муҳими адабиёти шифоҳӣ дар ташаккули ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоӣ;
- дар камтаҳқиқ будани мавзуи ҷаҳонфаҳмӣ ва мушкилот оид ба ҷанбаҳои таҳлил ва методикаи кор бо эҷодиёти шифоҳӣ дар ҷаҳлияти омӯзгорони синфҳои ибтидоӣ;

- дар муайян намудаи афзалиятҳои эҷодиёти шиғоҳии халқ дар рушди ҷаҳонфаҳмии мактаббачагони хурдсол дар раванди таълим;

Дар ҷараёни таҳқиқот муҳаққиқ ба он муваффақ шудааст, ки дар заминаи баҳисобгирии таҳқиқоти илмӣ психологӣ–педагогӣ, қонун, стратегия ва барномаҳои давлатӣ вазъ ва масъалаи инкишофи ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоӣ тавассути эҷодиёти шиғоҳии халқ аз таҷрибаи муҳаққиқони хориҷӣ ва ҳам аз дидгоҳи олимону пажӯҳишгарони варзидаи ватанӣ ҳаматарафа омӯхта, таҳлил ва қорқард намуда, натиҷаҳои таҳқиқоти анҷомдодаи худро дар шакли хулоса ва тавсияҳои методӣ омода ва пешниҳод намояд.

Унвонҷӯ дар муқаддимаи диссертатсия аз нуқтаи назари илмӣ дастгоҳи илмӣ диссертатсияро банду баст намудааст. Нуқтаҳои назариявӣ методологӣ дар диссертатсия ҳамачониба матраҳ гардида, ба талаботи имрӯзаи ташкилу гузаронидани озмоиши педагогӣ мувофиқат мекунад.

Зимни тарҳрезии фарзияи таҳқиқот унвонҷӯ он нуқтаро мадди назар қарор додааст, ки вобаста ба мақсад, предмет, объекти таҳқиқот ташаккули ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоӣ тавассути эҷодиёти шиғоҳии халқ мусоидат менамояд, агар, муносибати нав ба тарбияи хонандагон дар заминаи эҷодиёти шиғоҳӣ таҳия ва татбиқ қарда шавад, муҳтавои тарбия ва омӯзиш ба ҳадафҳо ва вазифаҳои ташаккули ҷаҳонфаҳмӣ мутобиқ қарда шавад ва омӯзгорон бо фаъолияти пурсамари хеш тавонанд дар бунёди пойдевори ҷаҳонфаҳмии хонандагони хурдсол саҳми арзанда гузоранд.

Навгони рисолаи Зарина Норова бо он арзёбӣ мегардад, ки он фарогири тамоми ҷанбаҳои паҳлуҳои назариявӣ амалии мавзӯи диссертатсия будани вазифаҳо ва фарзияи илмӣ диссертатсия мебошад. Арзёбии натиҷаҳои диссертатсия ва таҳқиқоти таҷрибавӣ-озмоишии баргузорнамудаи унвонҷӯ, ҳамчунин хулосаву тавсияҳои методӣ қорқард ва пешниҳод намудаи ӯ бозгӯкунандаи онанд, ки муаллиф ба мақсад ноил шуда, вазифаҳои дар назди таҳқиқот гузошташударо ҳаллу қасл қардааст ва дар натиҷа фарзияи илмӣ пешниҳодқардааш дар амал тасдиқи худро пайдо қардааст.

Бо назардошти ин, унвонҷӯ кӯшиш намудааст, таҳқиқоти диссертатсиониро дар асоси таҷриба ва маълумотҳои ҷанбаи эмперикидошта ба шакл дарорад ва дар ин самт таҳқиқотҳои муҳаққиқони ватанӣ хориҷӣ, рисолаву мақолаҳои ҷудогона, ки ба

рушду ташаккули ҷаҳонфаҳмии кӯдакон баҳшида шудаанд, ба сифати манбаи таҳқиқ истифода шудаанд.

Дарачаи асосноккунии нуктаҳои илмӣ, хулоса ва тавсияҳо.

Аз ҷониби муҳаққиқ ба таври муфасссал таҳқиқотҳои анҷомдодаи олимони ватанию хориҷӣ оид ба инкишофи ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоӣ тавассути эҷодиёти халқ омӯхта ва таҳлил карда шуда, дар ҳамин асос нуктаи назари илмӣ мавсуф пешниҳод шудааст.

Асоси методологӣ ва назариявӣ таҳқиқот ягон шубҳаро ба вучуд намеорад, унвонҷӯ қобилияти хуби таҳлилу хулосабарориро дорост, ки ин аз дониши хуби назариявӣ доштани ӯ гувоҳӣ медиҳад. Пояи илмӣ таҳқиқот, татбиқи амалии он, методҳои таҳқиқот, анҷоми ҳар як давраи таҳқиқот давоми мантикии якдигар буда, ба талаботҳои қабулшуда нисбат ба кори илмӣ-таҳқиқотӣ ҷавобгӯ мебошанд.

Дарачаи навгони натиҷаҳои дар диссертатсия ба дастода ва нуктаҳои илмӣ, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд, дуруст ва фарогири ҷанбаҳои паҳлуҳои назариявӣ амалии мавзӯи диссертатсия ва фарзияи илмӣ муаллифи диссертатсия мебошанд.

Арзёбии натиҷаҳои диссертатсия ва таҳқиқоти таҷрибавӣ-озмоишӣ баргузорнамудаи Норова Зарина, ҳамчунин, хулосаву тавсияҳои методӣ коркард ва пешниҳоднамудаи ӯ аз он шаҳодат медиҳад, ки диссертант ба мақсад ноил шуда, вазифаҳои дар назди таҳқиқот гузошташударо ҳаллу фасл ва дар амал тасдиқ намудааст. Аз ин нуктаи назар, месазад, ки таҳқиқоти мавриди баррасиро ниҳоят мубрам, навоарӣ ва дархури ниёзҳои зинаи таҳсилоти ибтидоӣ муосир арзёбӣ кунем.

Арзиши илмӣ ва амалии таҳқиқот аз навгони илмӣ ва натиҷаҳои таҳқиқот бармеояд, ки нуктаҳои зерин аз он ғайбат медиҳанд:

- таҳқиқоти васеъ ва муфасссал дар мавриди инкишофи ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоӣ тавассути эҷодиёти шифоҳӣ халқ баррасӣ гардидааст;

- мазмун ва инкишофи ҷаҳонфаҳмӣ дар раванди таълим муайян ва асоснок карда шудааст;

- низоми умумӣ ташаккули ҷаҳонфаҳмии мактаббачагони хурдсол дар муҳити таълим муайян ва пешниҳод гардидааст;

- таснифоти манобеи эҷодиёти шифоҳӣ дар самти ташаккули ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоӣ ошкор ва асоснок карда шудааст;

- амсилаи муносиби ҳамкорӣ мутақобилаи оила, ҷомеа ва муассисаҳои таълимӣ дар рушди ҷаҳонфаҳмии кӯдакон аз ҷиҳати илмӣ

асоснок карда шудааст;

Рисола тибқи талабот ба диссертатсияҳои номзадӣ тарҳрезӣ шуда, он аз муқаддима, ду боб, шаш зербоб, хулоса, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳо ва рӯйхати адабиёт мураттаб гаштааст. Дар муқаддима аҳамияту дараҷаи омӯзиши мавзӯ, мақсаду вазифаҳои таҳқиқ, сарчашмаву усулҳои паҷуҳиш, наwgониҳои илмӣ таҳқиқот, арзиш ва аҳамияти назариявӣ амалии рисола, нуктаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшавандаи диссертатсия аз назари илмӣ дуруст муайян карда шудаанд.

Дар боби якум -“**Асосҳои назариявии ташаккул ва рушди ҷаҳонфаҳмии хонандагонӣ синфҳои ибтидоӣ**” зимни таҳлили масъалаи ҷаҳонфаҳмии мактаббачагонӣ хурдсол қайд карда мешавад, ки ҷаҳонфаҳмӣ сифати махсусан муҳими шахсият буда, аз ду вожа: “ҷаҳон” ва “фаҳм” таркиб ёфта, аз рӯйи ақл ва фаросат хирадмандона дарку фаҳмидани оламро ифода мекунад. Шароити интиқоли дониш, ақида, эътиқод ва ташаккули ҷаҳонфаҳмии шахс як қатор шароитҳои дидактикӣ тарбиявиро барои интиқоли дониш ва ташаккули ҷаҳонбинӣ хонандагон талаб мекунад. Яке аз шартҳои тарбиявӣ педагогӣ ташаккули ҷаҳонфаҳмии хонандагонӣ синфҳои ибтидоӣ таъминӣ асоснокӣ илмӣ, асоснокӣ мантиқӣ ва мувофиқати ҳамаи хулосаҳои назариявӣ ва моҳияти ҳақиқӣ ҷаҳонбинӣ мебошад. Унвонҷӯ дуруст қайд менамояд, ки ташаккули ҷаҳонфаҳмии хонандагон раванди дарозмуддат ва гуногунҷабҳа мебошад, ки он на танҳо ба сатҳи гуногуни азхудкунии дониш ва сатҳи мувофиқи инкишофи нуқтаи назар, эътиқод, ва идеалҳо, балки ба хусусиятҳои синнусоли хонандагон низ вобаста аст.

Дар баробари ин баррасӣ ва таҳқиқи адабиёти соҳавӣ нишон медиҳад, ки дар илми педагогика маҷмуи усулҳои таҳияи када шудааст, ки ба ташаккули ҷаҳонфаҳмии мактаббачагонӣ хурдсол дар раванди ҷудонашавандаи таълимӣ ва омӯзгорӣ равона карда шудаанд. Аз ин рӯ, ниёз ба тавсияҳои мушаххаси амалӣ доир ба масъалаи ҷаҳонфаҳмӣ ба миён омадааст.

Мавсуф қайд менамояд, ки тадқиқоташ доирӣ мавзӯ на ҳама мушкилоти ташаккулёбии ҷаҳонфаҳмии хонандагонӣ синфҳои ибтидоиро фаро мегирад, зеро ҷаҳонбинӣ дар баробари тағйироти гуногунсамти иҷтимоӣ сиёсӣ ва иқтисодӣ ҷомеа ҳамеша тағйир меёбад.

Имрӯз муассисаҳои таълимӣ дар ҳамаи сатҳҳо барои ҳалли мушкилоти умумӣ иҷтимоӣ ташаккули шахсияти дорои муносибати

фаъол ба воқеият дар асоси арзишҳои умумибашарӣ масъуланд, масъалаи ташаккули ҷаҳонфаҳмии хонандагон дар раванди таълим хеле муҳим ба назар мерасад. Ҷараёни таълиму тарбия дар зинаи ибтидоии таҳсилот ҳамчун шакли ташкили фаъолияти ҳаётии хонандаи хурдсол ташаккули самарабахши ҷаҳонфаҳмии ўро дар асоси ҳамкории диалогии ҳамаи субъектҳои раванди таълим таъмин менамояд.

Дар ин боб қайд карда мешавад, ки дар натиҷаи дуруст ба роҳ мондани раванди таълим ҷаҳонфаҳмии кӯдакон ташаккул ёфта, рушд менамояд. Шартҳои асосии ташаккул ва рушди ҷаҳонфаҳмӣ пеш аз ҳама ба тарз ва муносибати байниҳамдигарии хонанда ба волидону омӯзгорон ва фаъолияти раванди таълим вобаста мебошад. Зеро дар рушду камолати хусусиятҳои ҷисмонӣ, психологӣ, ҷаҳонфаҳмӣ ва маънавии хонандагон хурдсол саҳми волидайн ва омӯзгорон хеле муассир мебошад. Агар дар ин маврид раванди таълим ҷиддӣ сурат нагирад, дар ин ҳолат кӯдакон аз ташаккул ва рушди ҷаҳонфаҳмӣ қафо мемонанд.

Ҷойи таассуф аст, ки аксари волидонии имрӯза дар ҷаҳони маҷозӣ ғарқ шуда, аз қиссаву афсона гуфтан ба фарзандон худдорӣ мекунанд, ки ин муҳимтарин далели дур шудани кӯдакони имрӯза аз қиссаҳои халқӣ, бахусус афсонаву ривоятҳо мешавад.

Рӯзҳо ва замоне ки аз мо чандон дур нест, бобою бибиҳо ва ё падару модар дар гирди суфра ё вақти хоб қиссаву афсонаҳои халқиро хонда, нақл мекарданд, то дар рушди зеҳну тафаккури фарзандон саҳми муносиб гузоранд. Воқеан, ҳамин эҷодиёти шифоҳӣ буд, ки барои ба камол расидани фарзандони он замон ва андӯштани таҷриба ва донишони роҳи усулҳо мусоидат менамуд ва ин таҳсили ғайримустақим боиси афзоиши зеҳнии онҳо гардид. Хушбахтона, хусусияти қиссаву афсонасозӣ ҳифз шудааст ва ҳоло ҳам дар ташаккули шахсияти кӯдакон ва баланд бардоштани сатҳи ҷаҳонфаҳмии онҳо таъсиргузор аст. (36-37)

Дар боби дуюм - **“Омилҳои асосии инкишофи ҷаҳонфаҳмии хонандагонии синфҳои ибтидоӣ ба воситаи эҷодиёти шифоҳии халқ дар раванди таълим”** самти асосӣ ва натиҷаи кори таҷрибавӣ - тадқиқотӣ оид ба татбиқи ташаккули ҷаҳонфаҳмии хонандагонии хурдсол нишон дода шудааст. Муҳаққиқ қайд мекунад, ки мавқеъ ва аҳамияти эҷодиёти шифоҳӣ ҳамчун омили таълиму тарбия дар зинаи ибтидоии таҳсилот мувофиқи мақсад буда, омӯзиши педагогии эҷодиёти шифоҳии халқ дар инкишофи ҷаҳонфаҳмии хонандагон замина гузошта, аз ҷониби омӯзгор ва мухити хонаводагӣ дуруст истифода шудани онҳо ба тафаккури

хонандагони синфҳои ибтидоӣ бетаъсир нахоҳад монд. Дар баробари ин ба рӯҳияи мактаббачагони хурдсол таъсири ҷиддӣ мерасонад.

Таҳқиқот ба ҳалли яке аз масъалаҳои муҳимми таҳсилоти муосир-ташаққули ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоӣ тавассути адабиёти шиғоҳӣ нигаронида шуда, муҳаққиқ қайд намудааст, ки бунёди эҷодиёти шиғоҳии халқро шеърҳои тоҷикӣ, қиссаҳои афсонаҳо, латифаву ривоятҳо ва ғайра ташкил медиҳанд, ки дар таълим ва тақомули нутқ, зеҳн, тафаккур ва ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоӣ бетаъсир нахоҳад монд. Агарчи бахши намоишномаҳои бачагона ва расомӣ низ дар тақмил додани фаҳму дарки кӯдакон бетаъсир нестанд, ба назари мо, масъалаи шеърҳои тоҷикӣ, зарбулмасалу мақол ва қиссаву афсона дар рушди ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоӣ муҳимтар ва ҷидаҷида менамоянд, зеро мекунад, муаллифи диссертатсия. (саҳ.94)

Омӯзиш ва аз худ намудани фарҳанг ва оинҳои мардумӣ тавассути таълими жанрҳои гуногуни фолклорӣ аз ҷониби хонандагони синфҳои ибтидоӣ на танҳо ҷаҳонфаҳмӣ инкишоф меёбад, балки арзиш ва идеяҳои ахлоқиро дар ҷомеаи муосирӣ тоҷикӣ инъикос намуда, ба рушди маънавияи ахлоқӣ мусоидат мекунад. Ногуфта намонад, ки афсонаҳо, қиссаҳо тоҷикӣ масалҳо ва зарбулмасалу тоҷикӣ ва сурудаҳои мардумӣ барои ошноӣ кӯдакон бо муҳити атроф ва ҷаҳонфаҳмӣ нақши бебаҳо доранд, ки сабаби муваффақияти фолклор дар байни хонандагони синфҳои ибтидоӣ дар он аст, ки содаву равоӣ он ба психологияи бачагон наздик аст.

Натиҷагирӣ аз кори амалӣ-таҷрибавӣ, ки дар диссертатсия ва маводҳои нашргардидаи унвонҷӯ инъикос гардидаанд, таҳқиқу баррасии ҷабҳаҳои илмӣ-методиӣ масъаларо ба таври комил дар бар гирифта, муҳимияти яке аз вазифаи асосӣ — инкишофи ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоӣро тавассути эҷодиёти шиғоҳии халқ муайян намудааст.

Дар асоси натиҷаҳои бадастомада унвонҷӯ як силсила тавсияҳои методиро ҷиҳати инкишофи ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоӣ дар зинаи аввали таҳсилот пешниҳод намудааст. Натиҷаҳои асосии диссертатсия дар маҷаллаҳои илмӣ аз ҷониби Комиссияи олии аттестатсионӣ назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва дигар нашрияҳои интишор ёфтаанд. Мақолаҳои мазмуну муҳтавои рисолаҳо дар бар мегиранд.

Наири натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризишавандаи илмӣ. Натиҷаҳои асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ мазмунӣ асосии

таҳқиқотро ифода карда, ба теъдоди 15 мақолаи илмӣ: 8 номгӯӣ дар нашрияҳои илмӣ тақризшавандаи феҳристи тавсиянамудаи КОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 7 номгӯӣ дар маҷаллаҳои байналмилалӣ ва маҷмӯаи маводи конференсияҳои байналмилалӣ ва ҷумҳуриявӣ ба таъъ расидаанд.

Мутобикати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссия. Тартиби таҳияи диссертатсия ва автореферат ба талаботи Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсияҳо барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯи ихтисос, номзади илм ва доктори илм, авторефератҳо ва мақолаҳои илмӣ ҷопшуда мувофиқ буда, автореферати диссертатсия мазмунӣ мухтасари диссертатсияро ифода карда, тасаввуроти возеҳро доир ба моҳияти таҳқиқоти гузаронидашуда ва натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф медиҳад.

Эрод ба рисолаи илмӣ ва фишурдаи он. Дар баробари дастовардҳои муҳими илмӣ таҳқиқоти анҷомдодашуда ва автореферати он аз камбудӣҳо холӣ нест, ки зикри онҳо барои тақмили минбаъдаи рисола хеле муфид хоҳад буд. Аз ҷумла:

1. Дар зербоби якуми боби дуюм ташаккули ҷаҳонфаҳмӣ дар муҳити таълим пурра кушода нашудааст.
2. Хулосаи боби якуми диссертатсия дар ҳаҷми кофӣ ифода наёфтааст
3. Дар диссертатсия баъзе ҷумлаҳо аз ҷиҳати мантиқӣ ва услубӣ ба ислоҳ ниёз доранд. (саҳ. 55, 57, 82, 122)
4. Дар матни фишурдаи кор ва рисолаи илмӣ баъзе ғалатҳои техникаи имлоӣ роҳ ёфтаанд, ки таҳриру ислоҳ мевоҳанд.

Бояд қайд намуд, ки камбудӣҳои баёншуда ба ҳеҷ ваҷҳ арзиши илмӣю амалии диссертатсияро коҳиш намедиханд. Аз ин лиҳоз, диссертатсия тадқиқоти ба анҷомрасида ҳисобида мешавад. Диссертатсияи Норова Зарина дар мавзӯи “Инкишофи ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоӣ тавассути эҷодиёти шифоҳии халқ” кори илмӣ ба таври мустақилона анҷомёфта мебошад, ки аз рӯи сохтор тибқи талаботи муқарраршуда, омода гардидааст. Адабиёти истифодашуда ба масъалаи таҳқиқшаванда робитаи бевосита дорад. Диссертатсия аз рӯи мазмуну муҳтаво ба ихтисоси интихобшуда пурра мутобикат мекунад.

Автореферат мазмун ва муҳтавои асосии рисоларо дар бар мегирад.

ХУЛОСА

1. Диссертатсияи Норова Зарина дар мавзуи “Инкишофи ҷаҳонфаҳмии хонандагони синфҳои ибтидоӣ тавассути эҷодиёти шифоҳии халқ” кори ба итмомрасидаи илмӣ-таҳқиқотӣ буда, аз ҷониби муаллиф бо маҳорати баланд, эҷодкорона ва дар сатҳи хуби илмӣ иҷро карда шудааст.

2. Нуқтаҳои илмӣ, натиҷаҳои таҳқиқоти илмӣ ва хулосаҳои рисолаи илмӣ дар мақолаҳо, аз он ҷумла дар нашрияҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки рӯйхати онҳо дар рисолаи илмӣ ва фишурдаи он дарҷ гардидаанд, интишор шудаанд.

3. Рисолаи илмӣ ба талаботи Низомномаи намунавӣ оид ба Шурои диссертатсионӣ ва тартиби додани дараҷаҳои илмӣ ва унвони илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ гардидаанд, пурра ҷавобгӯ буда, муаллифи он Норова Зарина ба дараҷи дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ, аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот (илмҳои педагогӣ) сазовор мебошад.

Муқарризи расмӣ:

Номзади илмҳои педагогӣ,
дотсенти кафедраи психология
ва социалогияи идоракунии Академияи
идоракунии давлатии назди
Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

Ғаниева Б.Ҷ.

04.12.2024

Маълумот барои тамос:

734003. Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш. Душанбе, кӯчаи Саид Носиров 33
Тел. 904071600; E-mail: simin62@inbox.ru

Имзои Ғаниева Б.Ҷ.-ро тасдиқ менамоям.

Сардори раёсати кадрҳо, коргузори ва корҳои
махсуси Академияи идоракунии давлатии
назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

Зоирхонзода Ф.З